

Av Beate Alstad

Hurra for Alfred Kinsey og hans rapporter om seksualitet!

Alfred Kinsey var en amerikansk seksualforsker, biolog, professor i entomologi og zoologi som grunnla «Kinsey instituttet» i 1942. Han var den første etter andre verdenskrig som dokumenterte seksualiteten, etter at de fleste fagbøker innen seksualitet ble forbudt og brent under Hitler.

Kinsey startet i 1938 den største og mest betydningsfulle seksualvaneundersøkelsen i verden, og skapte store bølger med sine sex-undersøkelser som kom i 1948 og i 1953. Da den første Kinsey-rapporten kom i 1948, ble den en av de mest leste bøkene i verden.

De to rapportene beskriver 5300 amerikanske menns og 6000 hvite amerikanske kvinners seksuelle erfaringer. Data ble samlet inn mellom 1930 og 1950.

Rapporten om menn omhandler faktorer som påvirker seksuell aktivitet. Den beskriver ulike former for seksuell aktivitet, som masturbasjon, sex før ekteskapet, ekteskap og samleie, sex utenfor ekteskapet, kontakt med prostituerte, homoseksualitet og seksuell kontakt med dyr.

Rapporten om kvinner beskriver typer av kvinnelig seksuell aktivitet, og sammenligning av menns og kvinner seksualitet. Det er Kinsey-rapportene som ligger til grunn for forestillingen om at gjennomsnittsmannens potens når høydepunktet i slutten av tenårene, mens gjennomsnittskvinnen når høydepunktet først i 30-årsalderen. Rapporten viste også at klimakteriet ikke setter noen stopper verken for kvinnens lyst til samleie eller for hennes evne til å nyte det. Kvinnene i undersøkelsene hadde langt færre orgasmer i forhold til antall samleier enn menn.

Mens Kinsey-rapportene hensatte USA og resten av den vestlige verden i seksual-sjokk, framsto forskeren Alfred Kinsey som den tørre, korrekte vitenskapsmannen, lykkelig gift med sin hustru Clara. Kinsey var biseksuell og det var ingen selvfølge at han begynte å studere menns sexliv, han hadde nemlig skrevet en doktorgrad om veps. Det at han hadde selv slitt med homoseksuelle tendenser i ungdommen var nok en medvirkende årsak til at han søkte seg mot sexvitenskapen. Det lyktes Kinsey å dokumentere at han ikke var alene om å være «ikke utelukkende heterofil» mann.

Kinsey laget en skala hvor han vurderte grader av heterofile og homofile tendenser hos de mange tusen han intervjuet om sex. Han fant ut at menn var overraskende mer interessert i andre menn enn alle andre trodde. Kinsey kom til at rundt 10 prosent av amerikanske menn var mer eller mindre homoseksuelle, i det minste i en periode av livet.

Han ble anklaget for å ikke ha et representativt utvalg av befolkningen med i undersøkelsen, men det mest kontroversielle med Kinsey var nok at han prøvde ut sine teorier i virkeligheten. På tross av at han var godt gift med sin Clara hadde han sex med en mannlig kollega.

Kinsey-rapportene har hatt stor betydning i forhold til å normalisere seksuelle aktiviteter som har vært fordømt som syndige, syke eller lovstridige. Rapportene har bidratt til mer åpne og aksepterende holdninger til menneskelig seksualitet.

Alfred Kinsey døde i 1956, men Kinsey-rapportene er fremdeles en av de mest omfattende undersøkelsene av menneskelig seksualitet. Kinsey instituttet lever videre i hans navn og er fremdeles et viktig senter for seksualitet den dag i dag.